

Dohola (La tondue)

Jiří Dědeček

Tu dívku, s kterou spal sám velký pruský král,
sám velký pruský král,
tu spravedlivý dav dohola ostříhal,
dohola ostříhal.

Za nepřípustný zvyk /: říkat:"Ich liebe dich" :/
dostala paruku /: a z módy vyšlý střih. :/

Vlastenci stateční /: bděle ji hlídali :/
a střihačovi psů /: tu hřívu vydali. :/

Snad jsem měl pozvednout /: za její rouno hlas, :/
měl jsem se možná prát /: a zachránit ten vlas. :/

A já jsem jenom stál /: a nevěděl, co říct, :/
mám ze střihačů strach, /: zvláště, když jich stříhá víc. :/

Zíral jsem na ten zjev, /: jak když mě udeří, :/
a pak povídám jen: /: "Škoda těch kadeří." :/

A koukám: jedna z nich /: se válí u cesty, :/
dám si ji jako květ /: do dírky u vesty. :/

Znamení na klopě /: se těžko utají, :/
střihači copánků /: mě podezírají. :/

Že prej to tupí vlast, /: takový jednání, :/
tak nemám metály /: a vyznamenání. :/

A mně to nevadí, /: a já se nezlobím, :/
ta kadeř je můj rád, /: a tou se ozdobím. :/